

ΣΤΕ 3090/2014 [Νόμιμη ΑΕΠΟ για τα έργα ΣΜΑ και ΚΔΑΥ βορειοδυτικής ενότητας Ν. Θεσσαλονίκης]

Περίληψη

-Η επιλογή της καταλληλότερης μεθόδου επεξεργασίας των αποβλήτων σε συγκεκριμένη εγκατάσταση, εναπόκειται στην, ανέλεγκτη ακυρωτικά, τεχνική κρίση της Διοίκησης, με την προϋπόθεση, όμως, ότι τηρούνται οι ανωτέρω κανόνες και αρχές και ότι η επιλεγόμενη μέθοδος εντάσσεται στο πλαίσιο του εθνικού σχεδιασμού.

-Ο λόγος ακυρώσεως, ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι ακυρωτέα διότι στηρίζεται στην απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, κατά την οποία δεν απαιτείται στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την έγκριση τοπικού ρυμοτομικού σχεδίου για την επίδικη δραστηριότητα προβάλλεται αλυσιτελώς, διότι δεν εγκρίθηκε τοπικό ρυμοτομικό σχέδιο για τον επίδικο Σ.Μ.Α., και ως εκ τούτου η ενδεχόμενη έλλειψη νομιμότητας της ως άνω απόφασης του Γ.Γ.Π. δεν μπορούσε να επηρεάσει το κύρος της προσβαλλόμενης.

-Προβάλλεται σειρά λόγων ακυρώσεως, οι οποίοι αναφέρονται σε πλημμέλειες της Μ.Π.Ε., με βάση την οποία εγκρίθηκαν τελικά οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου με την προσβαλλόμενη Ε.Π.Ο. Ο αιτών Δήμος στο υπόμνημά του κατά τη διαδικασία της διαβούλευσης προέβαλε αντιρρήσεις που αφορούν μόνο στη γειτνίαση της μονάδας με το εργοστάσιο TITAN, με τη μονάδα κοινωνικής φροντίδας και στο ζήτημα της ανταλλαγής του επίδικου με άλλο ακίνητο. Οι λοιποί λόγοι επομένως, απαραδέκτως προβάλλονται το πρώτον ενώπιον του Δικαστηρίου, διότι στηρίζονται σε επίκληση πραγματικών περιστατικών και σε αμφισβήτηση των διαπιστώσεων και των τεχνικών και επιστημονικών εκτιμήσεων που περιέχονται στη Μ.Π.Ε., και έπρεπε να είχαν κατ' αρχήν υποβληθεί προηγουμένως στην Διοίκηση στο στάδιο της διαβούλευσης, δεδομένου ότι η ορθότητα των σχετικών κρίσεων δεν υπόκειται ευθέως στον ακυρωτικό δικαστικό έλεγχο. Ανεξαρτήτως όμως αυτού, οι λόγοι είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

-Ο λόγος ακυρώσεως ότι επιλέγεται η υγειονομική ταφή, ως κύρια μέθοδος διαχείρισης των αποβλήτων, αντί της μετατροπής αυτών σε υπολείμματα, είναι πάντως απορριπτέος, ενόψει και του ότι εμμέσως πλήττει το σχεδιασμό του ΠΕ.Σ.Δ.Α., το οποίο δεν ελέγχεται παρεμπιπτόντως.

Πρόεδρος: Χρ. Ράμμος

Εισηγητής: Αικ. Σακελλαροπούλου

Δικηγόροι: *Κ. Βατάλης, Β. Κορκίζογλου, Κ. Οικονόμου, Ιω. Καραγκούνης, Ν. Μελιγός*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως συμπληρώθηκε με το δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της 13341/8.12.2008 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, με την οποία εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι (ΕΠΟ) για το έργο «Σταθμός Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (Σ.Μ.Α.) και Κέντρο Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (Κ.Δ.Α.Υ.)» Βορειοδυτικής Ενότητας του Ν. Θεσσαλονίκης, στα όρια του Δήμου Ευκαρπίας και β) κάθε άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως.
3. Επειδή, νομίμως συνεχίζεται η δίκη από τον Δήμο Παύλου Μελά, ο οποίος, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 1, 283 και 286 του ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α΄ 87), υπεισήλθε στα δικαιώματα και υποχρεώσεις και συνεχίζει αυτοδικαίως τις εκκρεμείς δίκες του ήδη καταργηθέντος με το νόμο αυτό αιτούντος Δήμου.
4. Επειδή, με προφανές έννομο συμφέρον παρεμβαίνει υπέρ του κύρους των προσβαλλομένων ο συσταθείς με την 32124/28.9.1970 απόφαση (Β΄ 723), και ήδη μετονομασθείς από Σύνδεσμος ΟΤΑ Μείζονος Θεσσαλονίκης με την απόφαση του Γ.Γ.Π. Κεντρικής Μακεδονίας 37.111/ 29.12.2008 (Β΄ 35/16.1.2009) σε «Σ», υπόχρεος Φορέας Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (Φο.Δ.Σ.Α.), με έδρα τη Θεσσαλονίκη και μέλη (προ του ν. 3852/2010 - Α΄ 87) 46 Δήμους, ανεξαρτήτως του ότι μεταξύ των μελών αυτών ανήκει και ο ήδη αιτών Δήμος (ΣτΕ 260/2014, 973/2005, Ολ. 3797/1999, πρβλ. ΣτΕ 3651/2013).
5. Επειδή, με προφανές, έννομο συμφέρον παρεμβαίνει η ανάδοχος του έργου κατασκευής του επίδικου ΣΜΑ Κοινοπραξία «Δ».
6. Επειδή, με έννομο συμφέρον ασκείται η κρινόμενη αίτηση από τον αιτούντα Δήμο, δεδομένου ότι το επίμαχο έργο κατασκευάζεται στα όρια της Κοινότητας Ευκαρπίας.
7. Επειδή, στο άρθρο 2 παρ. 8 περ. γ΄ του ν. 4014/2011 (Α΄ 209), ορίζεται ότι «... η διάρκεια των υφιστάμενων κατά τη δημοσίευση του παρόντος ΑΕΠΟ παρατείνεται μέχρι τη συμπλήρωση δεκαετίας από την έκδοσή τους εφόσον δεν έχει επέλθει ουσιαστική μεταβολή των δεδομένων, βάσει των οποίων εκδόθηκαν». Εν προκειμένω, μετά την 150/24.1.2014 βεβαίωση του παρεμβαίνοντος φορέα, εξεδόθη το με αρ. πρωτ. 896/13.2.2014 έγγραφο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης (Τμήμα Περιβαλλοντικού και Χωρικού Σχεδιασμού) προς τον ήδη παρεμβαίνοντα Περιφερειακό Σύνδεσμο Φορέων Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων, με το εξής περιεχόμενο: «... σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με το αρ. 2 παρ. 8 του ν. 4014/2011, η ισχύς των

υφιστάμενων Αποφάσεων Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) παρατείνεται μέχρι τη συμπλήρωση δεκαετίας από την έκδοσή τους, εφόσον δεν έχει επέλθει ουσιαστική μεταβολή των δεδομένων βάσει των οποίων αυτές έχουν εκδοθεί. Κατόπιν αυτού και επειδή σύμφωνα με τα υποβληθέντα στοιχεία ... δεν υπάρχει καμία αλλαγή στα βασικά χαρακτηριστικά του έργου του θέματος, όπως αυτό έχει εγκριθεί ..., σας ενημερώνουμε ότι οι περιβαλλοντικοί όροι που έχουν επιβληθεί για την εν λόγω δραστηριότητα με τη με αριθ. πρωτ. 13341/8-12-2008 Δι.ΠΕ.ΧΩ./Κ.Μ. ΑΕΠΟ ισχύουν έως την 8-12-2018, σύμφωνα με αυτή μας τη διαπίστωση». Ως εκ τούτου δεν τίθεται ζήτημα καταργήσεως της δίκης (πρβλ. ΣτΕ 2752, 4445, 4883/2013) και πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα τα όσα αντίθετα υποστηρίζονται από τον αιτούντα Δήμο. Ειδικότερα δε, τα προβαλλόμενα ότι επήλθαν σημαντικές αλλαγές στα χαρακτηριστικά του έργου, διότι στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε επήλθε σημαντική μείωση του όγκου των παραγόμενων απορριμμάτων λόγω της οικονομικής κρίσης, ο πληθυσμός της Ευκαρπίας αυξήθηκε σημαντικά από την απογραφή του 2001 και η κατασκευή του Κ.Δ.Α.Υ. ματαιώθηκε, πρέπει να απορριφθούν, το μεν διότι ο σχεδιασμός του έργου, το οποίο θα εξυπηρετεί τις ανάγκες των Δήμων του ΒΔ τομέα πολεοδομικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης, στηρίζεται σε στάθμιση περισσότερων παραγόντων, και αποτελεί μέρος του εγκεκριμένου Σχεδιασμού διαχείρισης στερεών αποβλήτων, ενώ η κατασκευή του Κ.Δ.Α.Υ., κατά τα προκύπτοντα από τα στοιχεία του φακέλου, έχει μεν ανασταλεί, αλλά δεν έχει εγκαταλειφθεί, πέραν του ότι η κατασκευή του συγκεκριμένου Κ.Δ.Α.Υ. δεν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την κατασκευή του Σ.Μ.Α.

8. Επειδή, με την Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15.7.1975 τέθηκαν ορισμένοι βασικοί κανόνες για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων στα Κράτη μέλη, οι οποίοι αφορούσαν βασικώς τις αρχές που έπρεπε να υιοθετήσουν οι νομοθεσίες των Κρατών μελών σε σχέση με τον περιορισμό της παραγωγής στερεών αποβλήτων, την ανακύκλωση, την περαιτέρω επεξεργασία τους και εν τέλει την καταστροφή τους. Η Οδηγία αυτή το πρώτον καθιέρωνε την υποχρέωση των κρατών - μελών, όπως συντάξουν σχέδιο με τις κατάλληλες τοποθεσίες διαθέσεως των στερεών αποβλήτων (άρθρο 6). Η μεταφορά της Οδηγίας αυτής στο ελληνικό εσωτερικό δίκαιο έγινε με την 49541/1424/9.7.1986 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας & Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας & Δημοσίων Έργων, Εμπορικής Ναυτιλίας και Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας (Β´ 444), στην οποία θεσπιζόταν υποχρέωση καταρτίσεως σχεδίων σε εθνικό επίπεδο, περιφερειακό επίπεδο και επίπεδο νομού και ορίζονταν οι αρμόδιες αρχές για το σχεδιασμό, με ειδικές διατάξεις για την επιλογή και την κρίση περί καταλληλότητας των οικείων χώρων (άρθρα 7 και 8). Ρυθμίσεις περί της διαχειρίσεως των στερεών αποβλήτων περιέλαβε και ο επακολουθήσας νόμος 1650/86 "Για την προστασία του περιβάλλοντος" (Α´

160). Στο άρθρο 12 αυτού ορίζονται τα εξής: "1. Η διαχείριση των στερεών αποβλήτων γίνεται με τρόπο ώστε: α) να μη δημιουργούνται κίνδυνοι για την υγεία και το περιβάλλον και ενοχλήσεις από θόρυβο ή δυσοσμίες β) να μην προκαλείται υποβάθμιση στο φυσικό περιβάλλον και σε χώρους που παρουσιάζουν ιδιαίτερο οικολογικό, πολιτιστικό και αισθητικό ενδιαφέρον γ) να εξοικονομούνται πρώτες ύλες και να μπορεί να γίνει η μεγαλύτερη δυνατή επαναχρησιμοποίησή τους. 2. Υπόχρεοι φορείς για την διαχείριση των στερεών αποβλήτων είναι οι ΟΤΑ ... 3. Η διαχείριση των στερεών αποβλήτων σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο γίνεται βάσει σχεδιασμού που αποσκοπεί στη μελέτη και τον καθορισμό των μεθόδων διαχείρισης καθώς και στη χωροθέτηση των εγκαταστάσεων διάθεσης των στερεών αποβλήτων. Κατά τον σχεδιασμό λαμβάνονται υπόψη οι κοινωνικές, οικονομικές, τεχνικές, περιβαλλοντικές και εν γένει οι ειδικές συνθήκες της περιοχής ... Η ανωτέρω Οδηγία τροποποιήθηκε με την Οδηγία 91/156/ ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18.3.1991, την οποία μετέφερε στην εσωτερική έννομη τάξη η οικ. 69728/824/16.5.1996 κοινή υπουργική απόφαση (Κ.Υ.Α.) «Μέτρα για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων» (Β' 358). Με την Κ.Υ.Α. αυτή προβλέφθηκαν, επίσης, λεπτομερείς σχεδιασμοί σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και ειδικές πολύπλοκες διαδικασίες κατάρτισης των σχεδίων (άρθρα 7-9). Στη συνέχεια με την Κ.Υ.Α. 114218/31.10.1997 (Β' 1016) (παράρτημα Ι και στο άρθρο 3 αυτού) καθορίζονται οι όροι και τα κριτήρια καταλληλότητας και επιλογής θέσεων εγκατάστασης διαχειρίσεως αποβλήτων. Ειδικότερα για τους χώρους υγειονομικής ταφής (Χ.Υ.Τ.Α.) τάσσονται ορισμένες απαγορεύσεις, μεταξύ αυτών αποκλείεται η εγκατάσταση σε οικιστικές περιοχές, η τελευταία αυτή απαγόρευση, ωστόσο, δεν ισχύει για τις λοιπές εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων. Η ως άνω Κ.Υ.Α. του 1996 καταργήθηκε με το άρθρο 16 παρ. 3 της Η.Π. 50910/2727/16.12.2003 Κ.Υ.Α. «Μέτρα και Όροι για τη Διαχείριση Στερεών Αποβλήτων, Εθνικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης» (Β' 1909/22.12.2003). Με το άρθρο 5 παρ. 2 της Κ.Υ.Α. αυτής εγκρίνεται το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (Ε.Σ.Δ.Α.), το οποίο περιγράφεται αναλυτικά στο παράρτημα ΙΙ του άρθρου 17, ενώ στο άρθρο 6 προβλέπεται η κατάρτιση Περιφερειακού Σχεδίου Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΠΕ.Σ.Δ.Α.) για κάθε Περιφέρεια της χώρας, με το οποίο εξειδικεύονται οι γενικές κατευθύνσεις που περιέχονται στο Ε.Σ.Δ.Α. Ειδικότερα, το εν λόγω άρθρο 6 ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων: α. Για κάθε Περιφέρεια της χώρας καταρτίζεται Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΠΕ.Σ.Δ.Α.). β. Το ΠΕ.Σ.Δ.Α. εξειδικεύει τις γενικές κατευθύνσεις που περιέχονται στο Ε.Σ.Δ.Α. και αποσκοπεί: β1) στην επιλογή των περιοχών που συγκροτούν τις ενότητες διαχείρισης στερεών αποβλήτων (διαχειριστικές ενότητες), β2) στον καθορισμό των μεθόδων διαχείρισης που πρέπει να εφαρμόζονται σε κάθε διαχειριστική ενότητα, β3) στην εξειδίκευση

συγκεκριμένων μέτρων, όρων και περιορισμών για την επίτευξη των στρατηγικών και ποσοτικών στόχων που καθορίζονται στο Ε.Σ.Δ.Α. 2. Φορέας σχεδιασμού. Αρμόδιος φορέας για την κατάρτιση του ΠΕ.Σ.Δ.Α. είναι η οικεία Περιφέρεια. ... 3. Περιεχόμενο. α. Το ΠΕ.Σ.Δ.Α. καταρτίζεται με βάση τις κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές συνθήκες της συγκεκριμένης Περιφέρειας, εναρμονίζεται με το Ε.Σ.Δ.Α. και περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής: - τη συνολική καταγραφή των ποσοτήτων των αποβλήτων που παράγονται στην Περιφέρεια, με βάση αξιόπιστα δεδομένα, ώστε να αποτελεί συνεισφορά στην εθνική στατιστική αποβλήτων, - τον τύπο, την ποσότητα και την προέλευση των αποβλήτων που πρέπει να αξιοποιηθούν ή να διατεθούν, - την υφιστάμενη κατάσταση στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων ..., - το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο που αφορά τους τύπους αποβλήτων που θα αξιοποιηθούν ή διατεθούν, - την υφιστάμενη κατάσταση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της Περιφέρειας, - τις προτεινόμενες διαχειριστικές ενότητες ανά Περιφέρεια, - τις περιοχές που αποκλείονται για την αποδοχή των κύριων εγκαταστάσεων διαχείρισης των στερεών αποβλήτων με κριτήρια χωροταξικά, περιβαλλοντικά, πολεοδομικά, κοινωνικά ή άλλα, που σχετίζονται με θέματα εθνικής άμυνας ή ασφάλειας της χώρας, - τις μεθόδους διαχείρισης που θα εφαρμοσθούν, με ειδική αναφορά στη συλλογή, μεταφορά, μεταφόρτωση, προσωρινή αποθήκευση, αξιοποίηση, διάθεση των στερεών αποβλήτων, - τις προτάσεις έργων, δράσεων και παρεμβάσεων για τη βιώσιμη διαχείριση των στερεών αποβλήτων ανά διαχειριστική ενότητα, - την κατ' αρχήν εκτίμηση του κόστους των κύριων έργων διαχείρισης στερεών αποβλήτων. β. ... 4. Κατάρτιση. α. Για την κατάρτιση του ΠΕ.Σ.Δ.Α. συντάσσεται μελέτη διαχείρισης στερεών αποβλήτων από τη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωροταξίας (Διεύθυνση ΠΕ.ΧΩ.) της οικείας Περιφέρειας. ... β. ... 5. Έγκριση. α. 1) Το ΠΕ.Σ.Δ.Α. εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας. ... α. 2) ... 6. Αναθεώρηση - Τροποποίηση. Το ΠΕ.Σ.Δ.Α. μπορεί να αναθεωρείται ανά πενταετία εφόσον, από την αξιολόγηση που διενεργείται κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 13, προκύψει διαπιστωμένη προς τούτο ανάγκη. Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή η τροποποίησή του και πριν την πάροδο της πενταετίας, ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 8 της ανωτέρω Κ.Υ.Α., το οποίο αναφέρεται στους όρους και τις προϋποθέσεις για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων, ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: 1. ... 2. Διάθεση, αξιοποίηση, προσωρινή αποθήκευση και μεταφόρτωση στερεών αποβλήτων. Για τη διάθεση, αξιοποίηση, προσωρινή αποθήκευση και μεταφόρτωση των στερεών αποβλήτων απαιτείται: α. Έγκριση περιβαλλοντικών όρων... . Παράλληλα με την εκπόνηση των απαραίτητων μελετών για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων, εκπονούνται και οι αναγκαίες τεχνικές μελέτες σχεδιασμού των εγκαταστάσεων ή έργων διαχείρισης στερεών αποβλήτων. β. ... γ. ... 3. ...». Εξάλλου, με το άρθρο 16 παρ. 2 της ίδιας Κ.Υ.Α. θεσπίστηκαν οι ακόλουθες μεταβατικές ρυθμίσεις: «1. ... 2. α. Υφιστάμενοι, κατά την έναρξη

ισχύος της παρούσας, Περιφερειακοί Σχεδιασμοί Διαχείρισης Αποβλήτων, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την αναθεώρηση ή τροποποίησή τους, η οποία πραγματοποιείται μέσα σε δύο (2) χρόνια από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης ώστε να εναρμονισθούν με τις διατάξεις της. β. Σε περίπτωση που δεν υφίσταται Περιφερειακός Σχεδιασμός και μέχρι την έγκρισή του σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, είναι δυνατόν με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη εισήγηση της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξίας και γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου, να επιτρέπεται η πραγματοποίηση έργων και δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται σε εγκεκριμένους νομαρχιακούς σχεδιασμούς, εφόσον τα έργα αυτά και οι δραστηριότητες πληρούν σωρευτικώς τις ακόλουθες προϋποθέσεις: β1. ανταποκρίνονται στους στόχους και τις αρχές του σχεδιασμού διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 5 της παρούσας απόφασης, β2. είναι συμβατά με τις κατευθύνσεις του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων που προβλέπεται στο άρθρο 5 της παρούσας απόφασης, β3. παρουσιάζουν ωριμότητα από τεχνικοοικονομικής απόψεως. 3. ...».

9. Επειδή, περαιτέρω, λόγω των επανειλημμένων τροποποιήσεων της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και της ανάγκης αποτελεσματικότερης διαχείρισης των αποβλήτων στην Κοινότητα, η Ευρωπαϊκή Ένωση προέβη στην έκδοση της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 2006, με την οποία κωδικοποιήθηκε και καταργήθηκε η οδηγία 75/442/ΕΟΚ. Με τη νέα αυτή οδηγία επιβάλλεται στα Κράτη - μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου η διαχείριση των αποβλήτων να γίνεται κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος και να επιτυγχάνεται περιορισμός της παραγωγής αποβλήτων και αξιοποίησή τους, κωδικοποιείται δε η υποχρέωση σύνταξης σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων, τα οποία - μεταξύ άλλων - αφορούν στις κατάλληλες τοποθεσίες ή εγκαταστάσεις διάθεσης των αποβλήτων (άρθρο 7). Τελικώς, και η οδηγία αυτή καταργήθηκε με την οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2008, από 12.12.2010, ήτοι μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως. Στο προοίμιο της οδηγίας αυτής γίνεται επίκληση, μεταξύ άλλων, της ανάγκης να αποσαφηνισθούν βασικές έννοιες, όπως οι ορισμοί των αποβλήτων, της ανάκτησης και της διάθεσης, να ενισχυθούν τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, να καθιερωθεί μία προσέγγιση που να λαμβάνει υπ' όψιν ολόκληρο τον κύκλο ζωής των προϊόντων και των υλικών και όχι μόνο τη φάση των αποβλήτων, να εστιασθεί η προσοχή στη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της παραγωγής και διαχείρισης και να ευνοηθεί η ανάκτηση των αποβλήτων και η χρησιμοποίηση των ανακτηθέντων υλικών προκειμένου να διαφυλάσσονται οι φυσικοί πόροι. Με τη νέα αυτή οδηγία επιχειρείται συνολική ρύθμιση της διαχείρισης τόσο

των στερεών όσο και των υγρών αποβλήτων με την ενσωμάτωση ειδικών ρυθμίσεων και για τα επικίνδυνα απόβλητα, η οποία αποσκοπεί στην προώθηση της πρόληψης, αλλά και στην ελαχιστοποίηση των αρνητικών συνεπειών της παραγωγής και διαχείρισής τους για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον. Εναρμόνιση του εθνικού δικαίου προς την τελευταία αυτή Οδηγία του 2008 έλαβε χώρα με τις διατάξεις των άρθρων 10-48 της Ενότητας Β΄ του ν. 4042/2012 (Α΄ 24/13.2.2012).

10. Επειδή, όπως έχει κριθεί, (ΣτΕ 4357/2011 7/μελούς, 4626/2013, 4940/2013, 4944/2013), με τις προαναφερθείσες ρυθμίσεις του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου, εισάγεται αυστηρό κανονιστικό πλαίσιο, το οποίο ρυθμίζει συνολικά το ζήτημα της διαχείρισης των αποβλήτων, κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, και το οποίο προβλέπει ολοκληρωμένο σχεδιασμό, τόσο σε εθνικό επίπεδο με την κατάρτιση προδιαγραφών και γενικών προγραμμάτων, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο με την εξειδίκευση των εθνικών στόχων και την επιλογή, σε συμφωνία προς τον υπερκείμενο σχεδιασμό, των κατάλληλων χώρων για την εγκατάσταση των μονάδων, οι οποίες εν συνεχεία χωροθετούνται και αδειοδοτούνται κατόπιν εκδόσεως των οικείων ΠΠΕΑ και εγκρίσεων περιβαλλοντικών όρων. Από τις αυτές ως άνω διατάξεις συνάγεται ότι καταλείπεται ευχέρεια στα κράτη μέλη για την επιλογή του τρόπου διαχείρισης των απορριμμάτων και των μεθόδων επεξεργασίας, με την υποχρέωση όμως, θέσπισης κριτηρίων που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας και στην υλοποίηση των τασσομένων από τις οδηγίες στόχων και αρχών και ειδικότερα της αρχής της πρόληψης, η οποία συνίσταται στην πρόληψη ή μείωση της παραγωγής και της βλαπτικότητας των αποβλήτων και εν συνεχεία στην αξιοποίησή τους με επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση και ανάκτηση ή χρήση ως πηγή ενέργειας, της αρχής της εγγύτητας, ώστε να επιτυγχάνεται η διάθεση των αποβλήτων στις πλησιέστερες στον τόπο παραγωγής τους εγκαταστάσεις και της αρχής της ασφαλούς διαθέσεως των αποβλήτων, με την οποία εξασφαλίζεται ότι η τελική διάθεση θα γίνεται με τρόπο και μέθοδο που δεν θα προκαλεί βλάβη στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία. Εξάλλου, η ευχέρεια των κρατών μελών ως προς την επιλογή της μεθόδου επεξεργασίας των αποβλήτων διατηρήθηκε και με τις νεότερες οδηγίες 2006/12 και, μετά την κατάργηση αυτής, 2008/98, στις οποίες παρατίθεται ένας μη εξαντλητικός κατάλογος εργασιών διάθεσης, που περιλαμβάνει και την υγειονομική ταφή, χωρίς να προκρίνεται η επιλογή κάποιας εξ αυτών. Εκ τούτων έπεται ότι η επιλογή της καταλληλότερης μεθόδου επεξεργασίας των αποβλήτων σε συγκεκριμένη εγκατάσταση, εναπόκειται στην, ανέλεγκτη ακυρωτικά, τεχνική κρίση της Διοίκησης, με την προϋπόθεση, όμως, ότι τηρούνται οι ανωτέρω κανόνες και αρχές και ότι η επιλεγόμενη μέθοδος εντάσσεται στο πλαίσιο του εθνικού σχεδιασμού.

11. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την 45/8.3.2000 απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης εγκρίθηκε - κατόπιν υιοθετήσεως της 818/8.3.2000 εισηγήσεως του Νομάρχη - το πλαίσιο σχεδιασμού διαχείρισης στερεών αποβλήτων για τον νομό Θεσσαλονίκης, το οποίο στηρίχθηκε σε μελέτη που είχε εκπονηθεί από την εταιρία «Ανατολή Α.Ε.» στα πλαίσια προγραμματικής συμβάσεως με την οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας με πρόταση - μεταξύ άλλων - για εγκατάσταση Σταθμού Μεταφοράς Απορριμμάτων (Σ.Μ.Α.), στην Κοινότητα Ευκαρπίας. Την έγκριση του ως άνω πλαισίου ακολούθησε η διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) Σ.Μ.Α., η οποία ολοκληρώθηκε με την υπ' αριθμ. πρωτ. 10501/ 21.4.2004 θετική γνωμοδότηση του Γενικού Διευθυντή της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας. Ακολούθως εκδόθηκε - κατόπιν της από 25.1.2005 εισηγήσεως της Διευθύνσεως Περιβάλλοντος & Χωροταξίας της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και της από 9.2.2005 θετικής γνώμης του οικείου Περιφερειακού Συμβουλίου - η πράξη υπ' αριθμ. πρωτ. οικ.1987/ 21.3.2005, με την οποία αποφασίστηκε, κατ' εφαρμογή των προπαρατεθεισών διατάξεων του άρθρου 16 παρ. 2 περ. β' της υπ' αριθμ. Η.Π./ 50910/2727/16.12.2003 κ.υ.α., η κατασκευή του ως άνω Σ.Μ.Α., ως απολύτως αναγκαίου έργου διαχείρισης των στερεών αποβλήτων της Περιφέρειας. Κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως ασκήθηκε αίτηση ακυρώσεως, αλλά η δίκη καταργήθηκε λόγω λήξεως της ισχύος της προσβαλλομένης (ΣτΕ 4540/2011). Στη συνέχεια, με την με αριθμ. πρωτ. 639/22.12.2005 (ορθή επανάληψη: 29.3.2006) απόφαση του Γ.Γ.Π. Κεντρικής Μακεδονίας, εγκρίθηκε ο περιφερειακός σχεδιασμός διαχείρισης στερεών αποβλήτων (ΠΕ.Σ.Δ.Α.) της Περιφέρειας, στον οποίο περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η εγκατάσταση πέντε Σταθμών Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (Σ.Μ.Α.) και ενός Κέντρου Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (Κ.Δ.Α.Υ.) στην 1η Διαχειριστική Ενότητα του νομού Θεσσαλονίκης. Εν συνεχεία, κινήθηκε διαδικασία περιβαλλοντικού προελέγχου, κατ' αρ. 5 της κ.υ.α. 107017/2006, ενόψει εγκρίσεως τοπικού ρυμοτομικού σχεδίου, για τη χωροθέτηση του Κ.Δ.Α.Υ. και του Σ.Μ.Α., με επαναξιολόγηση των ως άνω θέσεων και συνεκτίμηση νέων δεδομένων (έγκριση ΠΕ.Σ.Δ.Α., ιδιοκτησιακό καθεστώς περιοχών, χωροθέτηση Χ.Υ.Τ.Α. Μαυροράχης Δ. Λαχανά), χωρίς να προκύψουν νέες περιοχές εν δυνάμει υποδοχής, εξαιτίας της ανάγκης γειτνίασης με τον αστικό ιστό της Θεσσαλονίκης. Με βάση την εφαρμογή των κριτηρίων καταλληλότητας (γεωλογικά - υδρολογικά κριτήρια, περιβαλλοντικά κριτήρια, χωροταξικά κριτήρια, οικονομικά κριτήρια και λειτουργικά - γενικά κριτήρια), η θέση που συγκέντρωσε μεγαλύτερη βαθμολογία ήταν εκείνη κοντά στον οικισμό της Ευκαρπίας. Η ίδια από 2007 έκθεση για την εφαρμογή διαδικασίας περιβαλλοντικού προελέγχου, σε σχέση με την κατασκευή Κ.Δ.Α.Υ. και Σ.Μ.Α. στο ως άνω ακίνητο 100 στρεμμάτων ιδιοκτησίας του ήδη παρεμβαίνοντος,

εντός των ορίων της Κοινότητας Ευκαρπίας, όπου δραστηριοποιούνταν παλαιότερα λατομείο, και στην εκτίμηση της σπουδαιότητας των επιπτώσεων στο περιβάλλον, κατά τη φάση της κατασκευής του Σ.Μ.Α. και του Κ.Δ.Α.Υ. (σελ. 38 - 46), και κατά τη φάση λειτουργίας του Σ.Μ.Α. (σελ. 46 - 60) και εν συνεχεία μετά από συσσωρευτική δράση με άλλα έργα και δραστηριότητες στο σύνολο του Νομού Θεσσαλονίκης και στην περιοχή του έργου (σελ. 60 - 63). Συμπερασματικά αναφέρεται ότι οι προβλεπόμενες επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων και στο περιβάλλον - καθαρά τοπικού χαρακτήρα, αφού η φύση των έργων δεν είναι τέτοια, ώστε να επιδρά σε ευρεία κλίμακα - σε σχέση με τη σκόνη, τις οσμές, το θόρυβο, τον κυκλοφοριακό φόρτο, τις αέριες εκπομπές και τα υγρά απόβλητα, θα είναι μεν σημαντικής διάρκειας και θα υφίστανται καθ' όλο τον χρονικό ορίζοντα λειτουργίας των έργων σε καθημερινή βάση, πλην, λόγω των μέτρων αντιμετώπισης και λόγω της φύσεως του έργου, θα είναι σε κάθε περίπτωση αναστρέψιμες, αφού δεν προκαλούν εκπομπές επικίνδυνων ρύπων, η δε ένταση των επιπτώσεων αυτών θα είναι ιδιαίτερα περιορισμένη και δεν θα μεταβάλλει το προφίλ της περιοχής (σελ. 63 - 64). Ο σχετικός με τον Περιβαλλοντικό Προέλεγχο φάκελος διαβιβάσθηκε με το με αρ. πρωτ. 6416/10.7.2006 έγγραφο της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας (ως άνω αρμόδια αρχή κατ' άρθρο 4 παρ. 2 της σχετικής Κ.Υ.Α.) στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης (Δ/ση Γεωργίας, Δ/ση Προστασίας Περιβάλλοντος και Δ/ση Πολεοδομίας Θεσσαλονίκης), την ΙΣΤ΄ Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, στην 9η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, στον Οργανισμό Θεσσαλονίκης και στο Δασαρχείο Θεσσαλονίκης. Οι ως άνω υπηρεσίες δεν διετύπωσαν αντιρρήσεις. Τελικώς, μετά το 22084/23.5.2008 έγγραφο του Υ.Π.Ε.Κ.Α., η διαδικασία έκδοσης τοπικού ρυμοτομικού δεν προχώρησε. Παράλληλα, ο Σύνδεσμος ΟΤΑ Μείζονος Θεσσαλονίκης (ήδη παρεμβαίνων) υπέβαλε, την 24.1.2007, προμελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την κατασκευή και λειτουργία του έργου «Σταθμός Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (Σ.Μ.Α.) και Κέντρο Ανακυκλώσιμων Υλικών (Κ.Δ.Α.Υ.), ΒΔ ενότητας (1η Δ.Ε.), Ν. Θεσσαλονίκης», στο επίδικο υπ' αριθμ. 392 τεμάχιο του αγροκτήματος Ευκαρπίας Ν. Θεσσαλονίκης, επί της οποίας εκδόθηκε η 5388/3. 10.2007 θετική γνωμοδότηση του Γ.Γ.Π. Κεντρικής Μακεδονίας. Με την από 20.6.2008 (ΝΣ 491) ανακοίνωση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης δημοσιοποιήθηκε η οικεία Μ.Π.Ε., υπεβλήθη δε - μεταξύ άλλων φορέων - και υπόμνημα (491 και 577/18.7.2008) του ήδη αιτούντος, στο οποίο διατυπώνονται αντιρρήσεις για το επιχειρούμενο έργο. Εν συνεχεία δε, με την, ήδη προσβαλλόμενη, 13341/8.12.2008 απόφαση του ίδιου οργάνου, εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου με διάρκεια ισχύος μέχρι την 31.12.2013. Παράλληλα, ο ήδη αιτών Δήμος κατέθεσε πρόταση, με την οποία ζητούσε να γίνει ανταλλαγή του επίμαχου ακινήτου με άλλη έκταση 120 στρεμμάτων. Ο ήδη παρεμβαίνων Σύνδεσμος υπέβαλε με το 49/12.1.2009 έγγραφό του ερώτημα

στη Δ/ση Δασών Θεσσαλονίκης, Δασαρχείο Θεσσαλονίκης εάν η συγκεκριμένη έκταση είναι δασική - αναδασωτέα, το αυτό δε έπραξε και ο αιτών Δήμος. Το Δασαρχείο με το 7179/28.1.2009 έγγραφό του γνωστοποίησε στο Δήμο Ευκαρπίας ότι η έκταση 120 στρεμμάτων έχει κηρυχθεί αναδασωτέα από το 1973, ως εκ τούτου δεν προχώρησε η ανταλλαγή. Με το 6758/4.1.2010 έγγραφο Γ.Γ.Π. εγκρίθηκε πίστωση 12.181.556,17 ευρώ για το έργο Σ.Μ.Α.

Βορειοδυτικού Πολεοδομικού Συγκροτήματος Θεσσαλονίκης, εν συνεχεία δε συνήφθη σύμβαση για την κατασκευή του Σ.Μ.Α. με την Κοινοπραξία «Δ». Εξάλλου, για το επίδικο ακίνητο εξεδόθη η 422/2011 άδεια οικοδομής. Με το ήδη μνημονευθέν 896/13.2.2014 έγγραφο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης η ισχύς της προσβαλλόμενης παρατάθηκε έως τις 8.12.2018.

12. Επειδή, περαιτέρω, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη πράξη και τα λοιπά στοιχεία του φακέλλου, το επίδικο έργο αφορά την κατασκευή και λειτουργία Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (Σ.Μ.Α.) και Κέντρου Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (Κ.Δ.Α.Υ.) που θα εξυπηρετεί το Β.Δ. Τομέα του Πολεοδομικού Συγκροτήματος Θεσσαλονίκης (1η Διαχειριστική Ενότητα), συγκεκριμένα δε τις ανάγκες των Δήμων Αγ. Παύλου, Αμπελοκήπων, Ελευθερίου - Κορδελιού, Ευόσμου, Εχεδώρου, Μενεμένης, Νεαπόλεως, Πολίχνης, Σταυρουπόλεως, Συκεών, Τριανδρίας, Ωραιοκάστρου, Θεσσαλονίκης (60% του Δήμου) και της Κοινότητας Ευκαρπίας. Τα απορρίμματα των ως άνω Δήμων, μετά τη συγκέντρωσή τους στο ΣΜΑ θα οδηγούνται στο ΧΥΤΑ Β.Δ. Τομέα της 1ης Διαχειριστικής Ενότητας του ν. Θεσσαλονίκης στο Δ/Δ Μαυροράχης Δήμου Λαχανά. Ο Σ.Μ.Α. θα έχει δυναμικότητα 1.100 tn/ημέρα και προορίζεται να εξυπηρετήσει πληθυσμό 691.868 κατοίκων, περιλαμβάνει δε κλειστό συγκρότημα συμπίεσης - μεταφόρτωσης απορριμμάτων, σύστημα απορρύπανσης και μεταφορικό εξοπλισμό αποτελούμενο από containers και τράκτορες.
13. Επειδή, εξάλλου, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ Ολομ. 3707/1999, 4938/1995), η κατασκευή σταθμού μεταφόρτωσης, όπου τα δημοτικά απορρίμματα συγκεντρώνονται, υφίστανται μερική επεξεργασία με συμπίεση του όγκου τους και αποβολή υγρών αποβλήτων και τελικά επαναφορτώνονται σε ειδική συσκευασία για την τελική εναπόθεσή τους, συνιστά εγκατάσταση διάθεσης οικιακών απορριμμάτων, κατατάσσεται δε στην 4η Ομάδα της 2ης Υποκατηγορίας (Έργα Υποδομής - Μεμονωμένες εγκαταστάσεις Μεταμόρφωσης στερεών αποβλήτων) της κ.υ.α. 15393/2002 (Β' 1022).
14. Επειδή, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, ο λόγος ακυρώσεως, ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι ακυρωτέα διότι στηρίζεται στην 9000/25.9. 2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, κατά την οποία δεν απαιτείται στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την έγκριση τοπικού ρυμοτομικού σχεδίου για την επίδικη δραστηριότητα προβάλλεται αλυσιτελώς, διότι, όπως εκτέθηκε, δεν εγκρίθηκε τοπικό ρυμοτομικό σχέδιο για τον επίδικο Σ.Μ.Α., και

- ως εκ τούτου η ενδεχόμενη έλλειψη νομιμότητας της ως άνω απόφασης του Γ.Γ.Π. δεν μπορούσε να επηρεάσει το κύρος της προσβαλλόμενης.
15. Επειδή, περαιτέρω, προβάλλεται σειρά λόγων ακυρώσεως, οι οποίοι αναφέρονται σε πλημμέλειες της Μ.Π.Ε., με βάση την οποία εγκρίθηκαν τελικά οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου με την προσβαλλόμενη Ε.Π.Ο. Ο αιτών Δήμος στο από 18.7.2008 υπόμνημά του κατά τη διαδικασία της διαβούλευσης του άρθρου 5 του ν. 1650/1986 και του άρ. 2 της κ.υ.α. 75308/5512/1990 προέβαλε αντιρρήσεις που αφορούν μόνο στη γειτνίαση της μονάδας με το εργοστάσιο ΤΙΤΑΝ, με τη μονάδα κοινωνικής φροντίδας και στο ζήτημα της ανταλλαγής του επίδικου με άλλο ακίνητο. Οι λοιποί λόγοι επομένως, απαραδέκτως προβάλλονται το πρώτον ενώπιον του Δικαστηρίου, διότι στηρίζονται σε επίκληση πραγματικών περιστατικών και σε αμφισβήτηση των διαπιστώσεων και των τεχνικών και επιστημονικών εκτιμήσεων που περιέχονται στη Μ.Π.Ε., και έπρεπε να είχαν κατ' αρχήν υποβληθεί προηγουμένως στην Διοίκηση στο στάδιο της διαβούλευσης, δεδομένου ότι η ορθότητα των σχετικών κρίσεων δεν υπόκειται ευθέως στον ακυρωτικό δικαστικό έλεγχο. Ανεξαρτήτως όμως αυτού, οι λόγοι είναι απορριπτέοι και για τους λόγους που εκτίθενται στις επόμενες σκέψεις (πρβλ. ΣτΕ 4940/2013, 1943/2012).
 16. Επειδή, με την ήδη μνημονευθείσα, Κ.Υ.Α. 114218/31.10.1997 (παράρτημα Ι και στο άρθρο 3 αυτού) καθορίζονται οι όροι και τα κριτήρια καταλληλότητας και επιλογής θέσεων εγκαταστάσεως διαχειρίσεως αποβλήτων. Ειδικότερα για τους χώρους υγειονομικής ταφής (Χ.Υ.Τ.Α.) τάσσονται ορισμένες απαγορεύσεις, μεταξύ αυτών αποκλείεται η εγκατάσταση σε οικιστικές περιοχές, η τελευταία αυτή απαγόρευση, ωστόσο, δεν ισχύει για τις λοιπές εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων, όπως ο επίδικος Σ.Μ.Α. Στην οικεία Μ.Π.Ε. αναφέρεται σχετικά ότι ο οικισμός της Ευκαρπίας βρίσκεται σε απόσταση «ευθεία ~1,2 Km, νότια» της επίδικης περιοχής (Κεφάλαιο 5, σελ. 6), στον δε πίνακα κριτηρίων αποκλεισμού της ως άνω Μ.Π.Ε. (Κεφάλαιο 5, σελ. 4) καταγράφεται ότι οι οικιστικές περιοχές απέχουν σε απόσταση ανώτερη του ενός χιλιομέτρου. ... Η θέση εγκατάστασης Σ.Μ.Α. είναι ορατή από τα γύρω οδικά δίκτυα, ενώ δεν είναι ορατή από τον πλησιέστερο οικισμό της Ευκαρπίας. Εντούτοις, η μη οπτική απόκρυψη από τους γύρω οικισμούς δεν κρίνεται ιδιαίτερα οχλούσα» (Κεφάλαιο 5 σελ. 7), καθώς και «Η εγκατάσταση θα είναι περιφραγμένη και με κατάλληλη δενδροφύτευση για τη μείωση της οπτικής όχλησης» (Κεφάλαιο 7 σελ. 17). Στη Μ.Π.Ε. αναφέρονται επίσης τα εξής (Κεφ. 5 σελ. 4): «... κριτήρια αποκλεισμού για την χωροθέτηση τέτοιων έργων συμπεριλαμβανομένου των Σ.Μ.Α. που αφορούν στις αποστάσεις από τους οικισμούς, από τους οδικούς άξονες, από πολιτισμικά μνημεία, από ακτές, από περιοχές υψηλής γεωργικής παραγωγικότητας κλπ, παρότι η διεθνής εμπειρία δείχνει ότι τέτοιου είδους εγκαταστάσεις μπορούν να λειτουργήσουν με αυστηρές προδιαγραφές ακόμα και μέσα στον αστικό

ιστό, θεσμοθετήθηκαν κυρίως για την αποφυγή κοινωνικών αντιδράσεων». Στην προσβαλλόμενη ΕΠΟ προβλέπεται όρος (υπό 2.27, σελ. 14): «Ο χώρος κατασκευής και λειτουργίας του έργου να έχει περίφραξη... . Επίσης, να γίνει δενδροφύτευση, έτσι ώστε ο χώρος να απομονωθεί οπτικά». Όπως προκύπτει, η οπτική επαφή του έργου προς τον περιβάλλοντα χώρο συνεκτιμήθηκε, ενώ ελήφθη πρόνοια προκειμένου η εν λόγω οπτική επαφή σε κάθε περίπτωση να μειωθεί στο ελάχιστο μέσω δενδροφυτεύσεως. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, ο προσβαλλόμενος, αναποδεικτως πάντως, ισχυρισμός ότι το ακίνητο απέχει 750 μ. από τον οικισμό Ευκαρπίας, κατά παραβίαση των κριτηρίων του ΠΕ.Σ.Δ.Α. (Περιφερειακού Σχεδίου Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων) και της κ.υ.α. 13727/724/2003 (Β' 1087), είναι απορριπτός, το μεν διότι το συγκεκριμένο κριτήριο αποκλεισμού αφορά μόνο τους Χ.Υ.Τ.Α., το δε διότι η ως άνω κ.υ.α. (13727/2003) αφορά τις οχλούσες βιομηχανικές δραστηριότητες και όχι μονάδες όπως ο επίδικος Σ.Μ.Α. που συνιστά έργο υποδομής, υπάρχουν δε οι αναγκαίες προβλέψεις για τη μείωση ακόμη και της οπτικής όχλησης. Εξάλλου, ο σχετικός ισχυρισμός ότι σε απόσταση 248 μ. υπάρχει μονάδα κοινωνικής φροντίδας (Άγιος Παντελεήμων), και ως εκ τούτου συντρέχει παραβίαση των ελάχιστων αποστάσεων από οχλούσες εγκαταστάσεις, που θεσπίζει το π.δ. 517/1991 (Α' 202), είναι απορριπτός. Τούτο διότι, και αν ακόμη ετύγχαναν εφαρμογής οι συγκεκριμένες διατάξεις, δεδομένου ότι το συγκεκριμένο ίδρυμα είναι ν.π.δ.δ., και το ως άνω π.δ/γμα 517/1991 αφορά ιδιωτικές κλινικές, πάντως ο Σ.Μ.Α. αποτελεί έργο υποδομής και όχι βιομηχανική δραστηριότητα, ώστε να θεωρηθεί οχλούσα εγκατάσταση, κατά την έννοια των πιο πάνω ρυθμίσεων.

17. Επειδή, στη σχετική Μ.Π.Ε. γίνεται (κεφ. 7 σελ. 18-20, Συσσωρευτική δράση με άλλα έργα και δραστηριότητες), σαφής μνεία τόσο της γειτονικής τσιμεντοβιομηχανίας ΤΙΤΑΝ, όσο και των σημαντικών οδικών αξόνων, οι οποίοι άλλωστε είναι προϋπόθεση για την αποτελεσματική λειτουργία ενός Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων και τη μείωση των δυσμενών επιπτώσεων από τη διακίνηση απορριμματοφόρων στους εξυπηρετούμενους Δήμους. Συνεπώς, τα περί του αντιθέτου προσβαλλόμενα (και συγκεκριμένα ότι δεν συνεκτιμήθηκε η γειτνίαση της μονάδας με την τσιμεντοβιομηχανία ΤΙΤΑΝ καθώς και με σημαντικούς οδικούς άξονες) είναι απορριπτά ως στηριζόμενα σε εσφαλμένη προϋπόθεση.
18. Επειδή, κατά τα ήδη εκτεθέντα, ναι μεν είχε υποβληθεί σχετική πρόταση του αιτούντος Δήμου για ανταλλαγή ακινήτων, αλλά το προτεινόμενο από το Δήμο ακίνητο βρισκόταν σε αναδασωτέα περιοχή. Ως εκ τούτου δεν πάσχει σε κάθε περίπτωση η προσβαλλόμενη, η οποία δεν έλαβε υπόψη τη σχετική πρόταση, που δεν μπορούσε να υλοποιηθεί. Πέραν τούτου, όπως προκύπτει, συνεκτιμήθηκαν τόσο το κέντρο βάρους της εξυπηρετούμενης περιοχής, όσο και η απόσταση από τους Χ.Υ.Τ.Α., καθώς και τα ιδιοκτησιακά δεδομένα εκάστης επιλογής προκειμένου να επιλεγεί η επίδικη θέση. Ενόψει όλων των

- παραπάνω, τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από τον αιτούντα Δήμο είναι απορριπτέα, ενώ εξάλλου η τελική κρίση της διοίκησης για τη επιλογή της καταλληλότερης θέσης, η οποία διαμορφώθηκε μετά τη συνεκτίμηση λόγων αποκλεισμού και άλλων νόμιμων κριτηρίων, ως τεχνική, δεν υπόκειται σε περαιτέρω έλεγχο του ακυρωτικού δικαστή (ΣτΕ 4944/2013, 4626/2013, 4357/2011).
19. Επειδή, περαιτέρω, στη Μ.Π.Ε. γίνεται υπολογισμός του κυκλοφοριακού φόρτου προκειμένου να προβλεφθεί σχετικός αριθμός θέσεων εκκένωσης, (κεφ. 6, σελ. 26), και υπάρχουν ειδικές προβλέψεις για το σύστημα συμπίεσης και τη χωρητικότητα των εγκαταστάσεων (κεφ. 6, σελ. 29), ενώ στην προσαλλόμενη γίνεται ρητή μνεία σε «κλειστό συγκρότημα συμπίεσης - μεταφόρτωσης». Συνεπώς, οι σχετικοί ισχυρισμοί, που πλήττουν τις ως άνω τεχνικές εκτιμήσεις και σταθμίσεις είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι, ενώ ο ισχυρισμός που αναφέρεται στην δυνατότητα υποδοχής ιδιωτικών οχημάτων είναι προεχόντως απορριπτέος ως αόριστος.
 20. Επειδή, ο λόγος με τον οποίο προβάλλεται ότι ο επίδικος Σ.Μ.Α. σχεδιάστηκε «υπερδιαστασιοποιημένος» και ότι αν επιλεγεί άλλη μέθοδος διαχείρισης απορριμμάτων θα χρειαζόταν μικρότερη μονάδα (Σ.Μ.Α.) ή ενδεχομένως δεν θα ήταν αναγκαίο το επίμαχο έργο, είναι απορριπτέος, διότι ο επίδικος Σ.Μ.Α. προβλέπεται, κατά τα ήδη εκτεθέντα, από το ΠΕ.Σ.Δ.Α., οι προβλέψεις του οποίου δεν μπορούν να εξετασθούν παρεμπιπτόντως στα πλαίσια της παρούσης δίκης, δεδομένου ότι το ΠΕ.Σ.Δ.Α. δεν έχει κανονιστικό χαρακτήρα, καθώς περιέχει κυρίως καταγραφές πραγματικών καταστάσεων και προτάσεις επιλογής συγκεκριμένων ενοτήτων διαχείρισης αποβλήτων (ΣτΕ 4940, 4626/2013, 901 - 904/ 2011 7/λούς). Κατά το μέρος δε που πλήττονται τεχνικές εκτιμήσεις και υπολογισμοί της μελέτης ο λόγος προβάλλεται απαραδέκτως.
 21. Επειδή, σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2002, ΕΕL 189 της 18.7.2002 για τον καθορισμό όρων, μέτρων και μεθόδων για την αξιολόγηση και διαχείριση του θορύβου, εκδόθηκε η Κ.Υ.Α. 13586/ 724/2006 (Β´ 384), προκειμένου, με τον καθορισμό των αναγκαίων μέτρων, όρων και διαδικασιών και την ιεράρχηση συγκεκριμένων δράσεων και προτεραιοτήτων, να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να περιορίζονται οι δυσμενείς επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της ενόχλησης από την έκθεση στον περιβαλλοντικό θόρυβο (άρθρο 1 της Κ.Υ.Α.). Στην επίδικη Μ.Π.Ε. αξιολογούνται οι επιπτώσεις στο ακουστικό περιβάλλον (Κεφάλαιο 7 σελ. 14). Δοθέντος όμως ότι η Μ.Π.Ε. καταλήγει ότι, ως εκ της αποστάσεως (αναφέρεται ακτίνα 1 χλμ.) από τις οικιστικές περιοχές, δεν αναμένεται να υπάρξει σημαντική όχληση σ' αυτές, τούτο δε δεν αμφισβητείται ειδικώς από τον αιτούντα Δήμο, ούτε προβάλλονται συγκεκριμένες αιτιάσεις ως προς το ζήτημα αυτό, ο σχετικός λόγος είναι απορριπτέος. Εξάλλου, στην οικεία

- Μ.Π.Ε. γίνεται ειδικός λόγος στα ανεμολογικά στοιχεία της επίδικης περιοχής (κεφ. 4.4.6 σελ. 17-19) και αντιμετωπίζονται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον από την κατασκευή και λειτουργία του Σ.Μ.Α. (κεφ. 7). Συνεπώς, οι λόγοι περί του αντιθέτου είναι απορριπτέοι, διότι στηρίζονται σε εσφαλμένη προϋπόθεση.
22. Επειδή, στην επίμαχη Μ.Π.Ε. αναφέρεται ότι εκπονήθηκε κυκλοφοριακή μελέτη για τον υπολογισμό των προβλεπόμενων κυκλοφοριακών φόρτων (κεφ. 6 σελ. 13 επ.), παρατίθενται δε συγκεκριμένα στοιχεία και ως προς τον τρόπο πρόσβασης στο επίμαχο ακίνητο (κεφ. 5 σελ. 6, 12). Συνεπώς, τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.
23. Επειδή, εξάλλου, σχετικά με τη διαχείριση των υγρών αποβλήτων του επίδικου έργου, προβλέπεται η κατασκευή μονάδας επεξεργασίας υγρών αποβλήτων (κεφ. 6 σελ. 42 επόμενης της Μ.Π.Ε. και σχετικός περιβαλλοντικός όρος στην προσβαλλόμενη). Στη μονάδα αυτή θα οδηγούνται τα υγρά απόβλητα και στη συνέχεια, όπως ρητά αναφέρεται στην προσβαλλόμενη, θα διατίθενται για άρδευση εντός του οικοπέδου, σύμφωνα με την εγκεκριμένη μελέτη. Στην προσβαλλόμενη περιλαμβάνεται επίσης ρητή πρόβλεψη για την οριοθέτηση και προστασία του παρακείμενου ρέματος, το οποίο, πάντως, βρίσκεται εκτός του ακινήτου του Σ.Μ.Α. Συνεπώς, τα προβαλλόμενα για τη διοχέτευση υγρών αποβλήτων στο παρακείμενο και μη νομίμως οριοθετημένο ρέμα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα, δεδομένου και ότι δεν προκύπτει ότι η επίδικη εγκατάσταση αναμένεται να επηρεάσει με οποιοδήποτε τρόπο τη φυσική ροή του ρέματος.
24. Επειδή, όπως έχει ήδη εκτεθεί, από το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο, το οποίο ρυθμίζει συνολικά το ζήτημα της διαχείρισης των αποβλήτων, κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, και το οποίο προβλέπει ολοκληρωμένο σχεδιασμό, τόσο σε εθνικό, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, συνάγεται ότι καταλείπεται ευχέρεια στα κράτη μέλη για την επιλογή του τρόπου διαχείρισης των απορριμμάτων και των μεθόδων επεξεργασίας, με την υποχρέωση όμως, τήρησης των οικείων αρχών. Εξάλλου, η ευχέρεια των κρατών μελών ως προς την επιλογή της μεθόδου επεξεργασίας των αποβλήτων διατηρήθηκε και με τις νεότερες οδηγίες 2006/12 και, μετά την κατάργησή της, 2008/98, στις οποίες παρατίθεται ένας μη εξαντλητικός κατάλογος εργασιών διάθεσης, που περιλαμβάνει και την υγειονομική ταφή, χωρίς να προκρίνεται η επιλογή κάποιας εξ αυτών. Εκ τούτων έπεται ότι η επιλογή της καταλληλότερης μεθόδου επεξεργασίας των αποβλήτων σε συγκεκριμένη εγκατάσταση, εναπόκειται στην, ανέλεγκτη ακυρωτικά, τεχνική κρίση της Διοίκησης, με την προϋπόθεση, όμως, ότι τηρούνται οι ανωτέρω κανόνες και αρχές και ότι η επιλεγόμενη μέθοδος εντάσσεται στο πλαίσιο του εθνικού σχεδιασμού. Στη σχετική Μ.Π.Ε. αναφέρεται, μεταξύ άλλων, «[η] κατασκευή και λειτουργία των προβλεπόμενων Σ.Μ.Α., Κ.Δ.Α.Υ., των επεκτάσεων των υφιστάμενων Χ.Υ.Τ.Α. (και η σταδιακή μετατροπή τους σε Χ.Υ.Τ.Υ.) αλλά και οι μονάδες

επεξεργασίας α.σ.α. που προβλέπονται για το νομό Θεσσαλονίκης, κρίνεται για το λόγο αυτό επιβεβλημένη» (Κεφάλαιο 3 σελ. 5 Μ.Π.Ε.). Υπό τα δεδομένα αυτά, ο λόγος ακυρώσεως ότι επιλέγεται η υγειονομική ταφή, ως κύρια μέθοδος διαχείρισεως των αποβλήτων, αντί της μετατροπής αυτών σε υπολείμματα, είναι πάντως απορριπτέος, ενόψει και του ότι εμμέσως πλήττει το σχεδιασμό του ΠΕ.Σ.Δ.Α., το οποίο όπως εκτέθηκε ήδη, δεν ελέγχεται παρεμπιπτόντως.

25. Επειδή, κατόπιν τούτων, και μη προβαλλομένου παραδεκτώς άλλου λόγου ακυρώσεως, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της και να γίνουν δεκτές οι παρεμβάσεις.